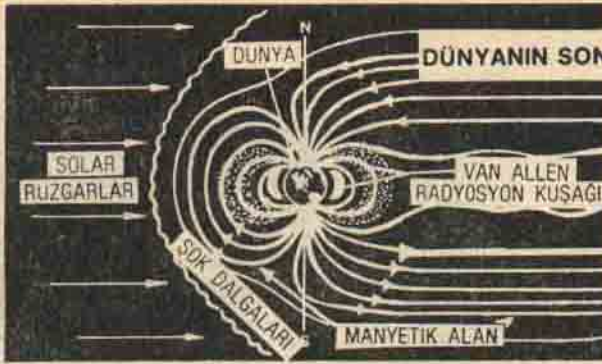

EĞER İNSANLIK, A T O M BOMBASINDAN VE İ R K PROBLEMLERİNDEN DOLA- YI MAHVOLMAZSA, ELDE BULUNAN BİLGİLERE GÖ- RE 2.000 YIL SONRA GÜNEŞ- TEN GELEN RADYASYON YAĞMURU İLE SON BULA- CAKTIR. EĞER BU TEHLİ- KEDEN YAKASINI KURTA- RABİLİRSE, DÜNYA MUH- TEMEL EN BİR BUZ DEVRİ- NE GİRECEKTİR.

Amerikan Jeofizik Birliği'nin Washing- ton şehrinde tertiplendiği ve geçen Nisan ayı yapılan 1968 senelik toplantısında Colum- bia Üniversitesin'den Mr. Wallace S. Broec- ker, 80.000 yıl sonra kuzey yarım kürenin üst yarısının bir mil kalınlığında buzlarla kaplanacağı tahminini ileri sürmüştür. Mr. Broecker'in tahmini, eski fakat tartışmalı bir teoriye dayanmaktadır. Bu teoriye gö- re, buz devirleri, Dünyanın eksenini etrafında dönerken meydana gelen dairevi sallantısın- dan sanki kutup uçlarının bir kozmik par- mak tarafından itililiyormuşçasına sıkılaş- masından meydana gelmektedir.

Bu sallantı, Dünya ekseninin Güneş'e göre eğilimini değiştirmekte; buna ilâveten de Dünya ekseninin eğilimi her 40.000 yılda,

kendiliğinden değişmektedir. Eğilim de-ğiş- mesinin fazla olduğu zamanlarda Dünya üzerinde yazlar sıcak, kışlar soğuk olmak- tadır. Fakat zamanla bu değişimler Dünya ekseninin Güneş'e olan eğilim açısını kü- çültmekte ve böylelikle kışlar daha ılık, yaz- lar daha serin olmaktadır. Yazlar o derece serin geçmektedir ki, kışın yer örtüsü üze- rinde biriken buzlar ve karlar erimeye fır- sat bulamamakta ve böylelikle buzullar bü- yümeye başlamaktadır.

Mr. Broecker ve meslektaş, Mr. Da- vid Thurber, teorilerini desteklemek için Karaippler'deki Barbados mercan kayalıklarında yaptıkları deneyleri göstermektedirler. Adı geçen jeofizik uzmanlarının «radyoaktif tarih bulma» metodu ile yaptıkları çalışma- larda, dördüncü çağda (yani buzul devrin- de) deniz seviyesinin bugünkü deniz seviye- si ile hemen hemen aynı olduğu görülmüş- tür. Deniz seviyesinin bu durumu, tarih ön- cesi devirlerde yazların oldukça sıcak ve buz tepciklerinin küçük olduğunu imâ eder mahiyettedir. Bunun aksi olarak da, Kuzey Amerika, Grönland, İskandinavya ve Sibir- ya'dan buzulların aşağı kaymaya başladığı ve buz devrinin sonlarına gelen zamanlar- da, deniz seviyesinin 100 metre düştüğü bi- linmektedir.

Broecker'a göre nisbeten daha yüksek sıcaklığın hüküm sürdüğü devrelere tekâ- bül eden 70.000 ilâ 110.000 yıllık yüksek deniz seviyesi devreleri de vardır. Böylece, buz devri olmayan devre, 10.000 yıl evvel

başlamıştır ve ortalama olarak Amerika, 80.000 yıl sonra yeni bir buz devrine girecektir. Kanada için aynı devir 40.000 yıl sonra başlayabilir.

İkinci, yani Dünya'nın ateşler içinde son bulacağı teorisini ise Colorado Toprak İlimleri Enstitüsü'nün Mr. Keith L. Mc Donald ortaya atmaktadır. Araştırmacının görüşüne göre, Dünya'nın manyetik alanı periyodik bir zayıflama devresine girmiştir ve bu devre 2.000 yıl sonra en zayıf noktasına ulaşabilir. Kutuplar arasındaki manyetik kuvvet hatları bugün için Van Allen radyasyon kuşağından gelebilecek öldürücü radyasyona karşı bir koruyucu şemsiye vazifesi görmektedir. Bu hatların zayıflaması veya ortadan kalkması halinde solar rüzgârlar füzada sadece çok dalgaları yaratmak yerine Dünya üzerine yakıcı radyasyon dalgaları serpecektir.

Mr. Mc Donald'a göre manyetik alan ve bu alan içindeki değişimler, Dünya kabuğunun altındaki ergimiş çekirdekten gelmektedir. Dünya'nın merkezindeki radyoaktif ayrışmadan meydana gelen yüksek sıcaklık, sıvı demirin ekvator bölgesine doğru yer yüzüne yükselmesine sebep olur. Bu sıvı, daha sonra, yukarı kutuplara doğru yayılır ve manyetik bir alan yaratan bir elektrik akımı meydana getirir. Fakat 1544 yılından, yani denizcilerin pusulalarındaki hakiki kuzeyden ilk sapmayı gördükleri zamandan beri bu manyetik alanın şiddeti % 15 kadar azalmıştır.

Birçok jeofizikçi, bu manyetik alanın zayıfladığını kabul ederken, birçokları da Mr. McDonald ile fikir bakımından ayrılmakta ve bu alanın tüm kudretsizliğe gittiği teorisini savunmaktadırlar. Bu bilim tartışmalarının sonunun nereye varacağı henüz belli değildir ancak bundan 10 yıl sonra bütün bunlara bir cevap verilebileceği ümit edilmektedir.

KIZGIN BİR BOĞAYI RADYO DALGASIYLA DURDURAN ADAM

Dr. Delgado, beyni harekete geçirmek için radyodan yararlanmayı düşünen ve başaran ilk bilim adamıdır. Doktor deneyimleri sonucunda bir maymunu çok sevdiği muzı yemekten vazgeçirebilmiştir. Hattâ maymunlar, radyo vericisindeki düğmelerin kullanışını öğrenerek, birbirlerinin davranışlarını kontrol etmeyi başarmışlardır.

Radyo vericisinde bir düğmeye basarak, bir alkolün içki içmesi, bir don juanın çapkınlıkları, bir gevezenin konuşkanlığı veya bir hırsızlık hastasının çalma alışkanlığı giderilebilir.